

KURJER WIECZORNY

wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt

Naczelnny redaktor: **Konstanty Srokowski**

Redakcja:

ulica Dunajewskiego Nr. 4

Telefon Nr. 4490

Konto czekowe P. K. O. Nr 152670

Prenumerata miesięczna bez odnośzenia 5,500.000 Mk, z odnośzeniem lub przesyłką pocztową 6,000.000 Mkp.
Zagranicą miesięcznie 12.000.000 Mkp.

Cena numeru **250.000 M.**

Ceny ogłoszeń za 1 wiersz milimetry: Zwykłe złp. 0'10. — Nadesłane złp. 0'30. Po kronice złp. 0'35. — Na pierwszej stronie, w tekście i między gazetkami złp. 0'45. Ogłoszenia zamiejscowe 50% drożej. — Ogłoszenia zagraniczne 100% drożej. — Ceny powyższe obowiązują od dnia zmiany w nagłówku.

Administracja:

ulica Dunajewskiego Nr. 5

Telefon Nr. 1310

Konto czekowe P. K. O. Nr 152670

Ceny ogłoszeń w złotych oblicza się po urzędowym kursie franka złotego w dniu wpłaty. — **1 złoty = 1,800.000 Mkp.**

FORTEPIANY

Bechstein
Blüthner 580
Bösendorfer

także i inne firmy tylko dobrej jakości

Skład Fortepianów
Helena Smolarska
Kraków, Szewska 9, l. p. tel. 4365.

PIANINA

Fröhlich i Ska Dom Handlowo-Komisowy

Kraków, ulica św. Stanisława (róg ulicy Dietla L. 1) we własnym domu.
Telefon 4563. — Adres telegraficzny Fröhlichko, Kraków. 339

Sprzedaje skórki baranie (Lamfelle) siedmiogrodzkie i rumuńskie

białe i czarne — surowe i półwyprawiane — najlepszej jakości po najtańszych cenach. — Kupuje wszelkie gatunki skór leśnych i domowych po najwyższych cenach światowych.

Firma **Textile — Trading — Company**

BENSINGER-SPIRA — GDAŃSK

otworzyła z dniem 24 kwietnia b. r.

ODDZIAŁ W KRAKOWIE, przy ulicy Mikołajskiej L. 9, l. p.

Instalacje elektryczne

Inż. Tadeusz Leszczyński

Biurowo i skład: Kraków, Grodzka 65

Materiały elektrotechniczne i techniczne, lampy, abażury. 99

Fortepiany — pianina

także używane można najkorzystniej nabyć tylko u firmy **ZYGMUNT RABA** nast., Kraków, ul. św. Anny 3. Tel. 465.

Wybory francuskie

III. BLOK NARODOWY.

O Bloku narodowym w parlamencie francuskim od lat pięciu pełne są gazety całego świata. Nie znaczy to jednak bynajmniej, że poza granicami Francji charakter i skład tej konstelacji partyjno-parlamentarnej jest dostatecznie znany i rozumiany.

Otóż Blok narodowy nie jest żadną stałą organizacją, tem mniej partją. Oznacza on tylko współdziałanie czterech nacjonalistycznych i prawicowych stronnictw, które trwa od wyborów parlamentarnych w r. 1919.

Blok narodowy obejmuje wszystkie stronnictwa prawicowe z wyjątkiem „Action Française” w kierunku zaś ku lewicy sięga aż do radykalnych socjalistów, którzy do Bloku już nie należą. W szczególności w skład Bloku wchodzi następujące cztery stronnictwa: Entente démocratique, Action républicaine et sociale, grupa républicains de gauche, wreszcie Gauche démocratique.

Ale także wyliczone wyżej partie nie stanowią Bloku narodowego same bezpośrednio, lecz same wchodzi w skład dwóch organizacji poza parlamentarnych: Action nationale républicaine i Parti démocratique et sociale, które dopiero razem wzięte stanowią Blok narodowy.

Każda z tych organizacji pozaparlamentarnych jest z kolei blokiem grup i partyj politycznych, związanych wspólnością pewnych celów.

„Action nationale républicaine” utworzona w roku 1919 dla przeprowadzenia wyborów w duchu

narodowym socjalno-konserwatywnym i z główną tendencją wyegzekwowania postanowień Traktatu Wersalskiego, obejmuje następujące grupy: Liga patriotów, w której znaleźli przytułek głównie dawni bonapartyści, klerykałno-katolicka Action libérale populaire, prowadzona przez członka Akademii Goyau, równie katolicka „Federation des republicains democrates”, założona dopiero w roku 1920 dla wznowienia tradycji francuskiego liberalizmu katolickiego, wreszcie pozbawiona wyraźniejszego charakteru politycznego ale nie mniej niż poprzednia konserwatywna federacja republikańska.

Na czele całej grupy „Action nationale républicaine” stoi prezydent Arago, wskutek czego członkowie Bloku narodowego są w Izbie nazywani żartobliwie „Aragoins”. Program grupy: solidarność wszystkich obywateli, wykonanie traktatów pokojowych, uwolnienie rolnictwa i przemysłu od nadmiernej opieki państwa (mowa Arago z 14 lipca 1922 r. na bankiecie partyjnym). W parlamencie grupa ta idzie najzgodniej z Ententą demokratyczną, z którą różni się tylko w tem, że w przeciwstawieniu do tej ententy domaga się wznowienia stosunków z Watykanem i jest zasadniczo przeciwną podatkowi dochodowemu.

Obok opisanej wyżej grupy stronnictw konserwatywnych i prawicowych w skład Bloku narodowego jako druga równie ważna jego uczestniczka wchodzi „Partie républicain démocratique et social”. Partja ta, która ma na swem czele prezydenta

Jonnarta i Mameleta jako sekretarza, stanowi centrum między prawicą a lewicą. Program jej ustalony w r. 1920 zaleca się jasnością: obrona ustawodawstwa świeckiego, zachowanie rozdziału kościoła od państwa, wolność gospodarza. Partja odgranicza się wyraźnie od dążeń reakcyjnych monarchistów i klerykałów, z drugiej zaś strony zwalcza energicznie wszelkie tendencje socjalistyczne, czem różni się od swoich sąsiadów lewicowych, t. zw. radykalnych socjalistów. Do tej partji należą najgłośniejsze obecnie osobistość jak Barthou, Raoul Peret, Charles Rubel etc. W zakresie polityki zewnętrznej partja popiera Poincarego, ale zarazem popiera myśl wzmocnienia autorytetu Ligi narodów.

W obecnej kampanji wyborczej partja republikańsko-demokratyczna starając się wyzbyć kompromitujących ją żywiołów reakcyjnych, dąży do pozyskania czynników lewicowych niesocjalistycznych. Tu jednak popada w kolizję z radykalnymi socjalistami, którzy stanowią najsilniejsze w obecnym parlamencie stronnictwo mieszczańsko-opozycyjne, mające przy obecnych wyborach znaczne widoki.

Djarjusz z dnia 25 kwietnia

— Włoski poseł w Kopenhadze Della Torre o którym doniesiono, że znajduje się wśród ofiar katastrofy kolejowej koło Bellizona przebył zdrowo granicę szwajcarską w drodze do Berlina.

— Wczoraj zmarł w Pradze w wieku 58 lat wybitny filozof i prawnik, b. profesor uniwersytetu w Moskwie, Nowgorocki. Przybył on w roku 1922 do Pragi, gdzie utworzył dla emigrantów rosyjskich fakultet prawa, którego był dziekanem.

— „Rude Prawo” twierdzi, że Kiereński i Milukow organizują w Pradze akcję kontrrewolucyjną, skierowaną przeciw Rosji sowieckiej, pomimo, że na zwołanych przez siebie konferencjach spotykają się z bardzo silną opozycją ze strony emigrantów rosyjskich.

— Prezes rady ministrów przyjął wczoraj na posłuchaniu posła Thugutta, który zdawał spra-

wozanie ze swojej podróży zagranicę, dalej rektora uniwersytetu poznańskiego Lisowskiego, wreszcie przedstawiciele stowarzyszenia współdzielni budowlanych.

— Minister rolnictwa i dóbr państwowych Janicki wyjechał we czwartek rano do Białowięzy w celu bezpośredniego zapoznania się ze stanem puszczy, jej urządzeniami oraz warunkami eksploatacji. P. ministrowi towarzyszy w podróży dyrektor departamentu rolnictwa, Miklaszewski.

— Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji sejmowej, wybranej celem zbadania zarzutów, uczynionych posłowi Kucharskiemu w związku ze sprawą żyrdowską. Ustalono tryb postępowania komisji na podstawie ogólnego regulaminu sejmowego z uwzględnieniem ustawy o trybunale stanu. Po wyjaśnieniach p. Kucharskiego komisja uchwaliła przesłuchać dyrektora PKO p. Lindego. Po posiedzeniu udała się komisja do ministerstwa handlu gdzie zapoznała się z właściwymi aktami.

O uniwersytet żydowski w Gdańsku

Komisja dla intelektualnej współpracy przy Lidze Narodów na ostatnim posiedzeniu, odbytem pod przewodnictwem Henryka Bergsona, zajmowała się sprawą „numerus clausus“ dla studentów żydów w poszczególnych państwach kontynentu. Komisja postanowiła polecić utworzenie specjalnego żydowskiego uniwersytetu dla potrzeb Europy. Jak sprawozdanie z odnośnego posiedzenia dalej stwierdza, przedstawiciel faszystowskiej Hiszpanii oświadczył, że państwo jego gotowe jest ideję żydowskiego wszechuropejskiego uniwersytetu urzeczywistnić i nie tylko dać do rozporządzenia na ten cel odpowiedni budynek, lecz także udzielić stałej rocznej subwencji. Komisja ofertę przedstawiciela Hiszpanii odrzuciła i z uwagi na względy językowe postanowiła polecić miejscowość znajdującą się w obrębie terytoriów o niemieckiej mowie. W ostatecznej konkluzji komisja wybrała Gdańsk.

Nie ulega wątpliwości, że komisja Ligi Narodów nie wybrała na siedzibę uniwersytetu miasta na terytorium Rzeszy niemieckiej ze względu na antysemityczne nastroje w Niemczech. Wspomniane nastroje, które panują w Niemczech i które niewątpliwiej odstraszyły komisję Ligi od ukłowania izraelickich akademików całej Europy w Berlinie, Królewcu lub Monachjum, panują jednak również w Gdańsku, w silniejszym bodaj stopniu niż w wielu miastach Rzeszy. W ostatnich czasach ufundowano w Wolnem Mieście aż dwa pisma faszystowskie „deutsch-voelkisch“, które o Polakach i Polsce bardzo mało piszą, lecz za to poświęcone są wyłącznie jak najgwałtowniejszemu antysemityzmowi. W niewielkim mieście, gdzie już pozatem znajduje się 8 dzienników oba pisma wyłącznie antysemityczne rozwijają się i prosperują świetnie. Ani jeden dzień prawie nie

upływa w Gdańsku, bez czasami bardzo gwałtownych, antyżydowskich epizodów. Senat gdański i większość jego są wybitnie antysemityczne, o czym świadczyła choćby sprawa senatora Jowelowskiego z początkiem b. r.

Okazuje się zresztą, że sami Gdańszczanie odnoszą się wrogo do myśli utworzenia uniwersytetu żydowskiego w Wolnem Mieście. Jak donoszą z Gdańska, senator dla spraw oświaty oświadczył jednemu z dziennikarzy żydowskich, że sam zajmował się projektem stworzenia żydowskiego uniwersytetu w Gdańsku, który nadesłał mu Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku i postanowił wydać negatywną odpowiedź. Senat umotywywał odpowiedź swą tem, że w wolnem mieście Gdańsku znajduje się już wyższa szkoła tech., konieczna dla wolnego miasta a powstanie nowej wyższej uczelni osłabiłoby politechnikę. Na politechnice znajduje się 14 proc. żydowskich słuchaczy z krajów Europy wschodniej. Wskutek tego przesłał senat do Genewy do generalnego sekretariatu Ligi Narodów odpowiedź odmowną.

TELEGRAMY

z 25 kwietnia 1924

Olbryzi kredyt dla Niemiec

Berlin. (Tel. wł.) Jak się dowiaduje „Berliner Tageblatt“, banki nowojorskie oświadczają gotowość subskrybowania kwoty 200 milionów dolarów pożyczki, przewidzianej na podstawie propozycji Dawesa dla Niemiec. Jak słyhać, akcję subskrypcyjną w Ameryce ujmie w swe ręce bank Morgana wspólnie z firmą Kuhn, Loeb i Ska.

Niemcy wobec Ligi Narodów

Berlin. (Tel. wł.) Kanclerz Niemiec, Marx, wygłosił w Sigmaringen mowę, w której oświadczył, że Niemcy dotychczas nie przystali do Ligi Narodów, gdyż nie mogą się zgodzić na warunki, od których uzależnione jest przystąpienie do Ligi. Żądają od nas, oświadczył kanclerz, ponownego uznania traktatu wersalskiego i granic państwa. My jednak nie możemy się nigdy na to zgodzić, aby niemieckie obszary śląskie i zagłębia Saary na stałe były odłączone od Niemiec macierzystych. Nie możemy również znieść tego, aby polski korytarz oddzielał ziemię niemiecką od Rzeszy.

S.A. Towarzystwo Ubezpieczeń „PORT“ w Warszawie

Oddział w Krakowie, Basztowa 25 przyjmuje ubezpieczenia od ognia, kradzieży z włamaniami, szkód transportowych oraz nieszczęśliwych wypadków. — Miejscowi oraz zamiejscowi zastępcy poszukiwani. 624

Ruch przedwyborczy w Niemczech

Berlin (AW). Biuro Wolffa donosi, iż na zgromadzeniu wyborczym w Szczecinie minister Rzeszy dr Jarres w mowie swej żądał przywrócenia jedności gospodarczej Niemiec odnośnie do Nadrenji, oraz Zagłębia Ruhry, oświadczając, że w tym wypadku kwestje polityczne muszą się podporządkować gospodarczym, gdyż inaczej Niemcy ciężarów reparacyjnych nie będą zdolne udźwigać. W kwestji pożyczki zagranicznej oświadczył minister, iż wedle dotychczasowych danych można uważać za zapewnioną 100 milionów dolarów w Ameryce a 75 milionów w Anglii.

Jugosławia przeciw sojuszowi z Rumunją

Paryż, (Tel. wł.) Według doniesienia „Matina“ z Belgradu oświadczają w tamtejszych kołach politycznych, że Jugosławia nie myśli nawet o zawarciu sojuszu z Rumunją, zwróconego przeciwko Rosji. O jakiegokolwiek politycznej lub militarnej konwencji pomiędzy Rumunją a Jugosławią nie może być mowy. To stanowisko Jugosławii wywołało w Paryżu duże rozczarowanie, ponieważ Francja wyznaczyła Jugosławii doniosłą rolę w swej polityce sojuszniczej.

Wrażenie mowy prezydenta Coolidge'a

Londyn (Tel. wł.) W związku z ostatnią mową prezydenta Coolidge, który proponuje nową międzynarodową konferencję rozbrojeniową, po załatwieniu problemu reparacji „Times“ nie przywiązuje zbyt wielkich nadziei do tych propozycji i nazywa je pewnego rodzaju łaskawym gestem ze strony Ameryki. „Daily Herald“, niezbyt przychylny Francji organ „Labour Party“ pisze, iż między rządem angielskim a francuskim panują znaczne różnice w kwestji ich polityki. Zdaniem tego organu Poincare nastaje dalej na zastawy, gwarancje, sankcje, oraz kary, co utrudnia w wielkiej mierze pracę z Francją. Pewne nadzieje przywiązuje też „Daily Herald“ do nowych wyborów francuskich. Wyjście z obecnego położenia musi się znaleźć, a środki dyplomacji nie zostały jeszcze wyczerpane.

Londyn (AW). „Daily News“ uważają mowę Coolidge'a za wydarzenie ogromnej doniosłości. Poraz pierwszy Prezydent Stanów Zjednoczonych oświadczył gotowość zainicjowania wielkiej konferencji rozbrojeniowej, na tak realnej podstawie, jaką jest sprawozdanie komitetu rzeczoznawców.

Pogróżki sowietów

Londyn, (Tel. wł.) Według wiadomości, otrzymanych tutaj, do Berlina przybyła specjalna wojskowa misja sowiecka. Manifestacyjnym celem misji jest angażowanie carskich oficerów przeby-

Miscellanea wydawnicze

Na rynku księgarskim pojawiło się ostatnimi czasy kilka wydawnictw, zasługujących dla różnych względów na uwagę. Ponieważ treść ich jest bardzo różnaita, podajemy je jako „miscellanea wydawnicze“.

Cenną osobliwość stanowią tragedia Naorgeorga p. n. „Kupiec“ w przeróbce Mikołaja Reja. Rzecz ta była dotąd znana tylko fragmentarycznie. W r. 1919 Biblioteka Uniwersytecka Lwowska zakupiła u antykwarza wiedeńskiego Malota całkowity egzemplarz, szczęśliwie ocalony i znakomicie dochowany, bo nawet miejscami nierozcięty. Obecnie pojawił się on w dobrym przedruku, wydany przez R. Kotulę i Al. Brücknera (nakł. Polskiej Akad. Umiej., Kraków 1924). W ten sposób luka dotkliwa w spuściznie Rejowej została pomyslnie zapełniona a literatura reformacyjna polska wieku XVI-go pozyskała w całości bardzo ciekawy pomnik literacki.

Znany bibliofil, p. Kaz. Piekarski, ogłosił „Materiały do dziejów biblioteki Zygmunta Augusta“ (Kraków 1924). Ostatni z Jagiellonów, jeden z najświetlejszych królów polskich przed Stanisławem Augustem, posiadał bogatą, jak na owe czasy, bibliotekę, która z czasem rozprószyła się po świecie. P. Piekarski zajął się jej losami i narazie w serji I. podaje wiadomość o 30 tomach tej biblioteki. Posiada zaś wiadomości o kilkudziesięciu dalszych tomach, które z kolei zostaną opublikowane. Badacz pragnie, ażeby ocalałe dzieła tej biblioteki przechować w osobnej komnacie na Wawelu, jako drogocenną pamiątkę kulturalną. I

praca badacza i pomysł jej użytkowania są godne uwagi i uznania.

Świetny okres reform i pomysłów na polu wychowania w drugiej połowie wieku XVIII-go posiadał nowy przyczynek w A. Czartoryskiego i Ig. Potockiego „Projektach urządzenia wychowania publicznego“, wydanych z rękopisu przez prof. Stan. Kota (nakład Książnicy Polskiej, Lwów, 1923). Rzecz jest tem bardziej ciekawa, że Ignacy Potocki odegrał, jak wiadomo, wybitną rolę w pracach Komisji Edukacji Narodowej.

Komisja do badania dziejów wychowania i szkolnictwa w Polsce ogłosiła I tom „Materiałów do dziejów szkolnictwa polskiego“, w którym podano odnośny inwentarz z rękopisów Muzeum Czartoryskich i Biblioteki Popielów w opracowaniu D-ra Jačka Lipskiego (Kraków 1923). Jest to początek pracy inwentaryzacyjnej, którą Komisja postanowiła przeprowadzić, a której wykonanie da nam wgląd w wiele ukrytych dotąd szczegółów w zakresie dziejów wychowania i szkolnictwa polskiego. Już ten początek przynosi sporo cennych informacji dla badaczy oświaty w Polsce.

Szkołę dzisiejszej polskiej poświęcił polemiczną broszurkę poseł Jul. Smulikowski p. n. „Reakcja polska w walce z oświatą“. O charakterze broszurki świadczą same tytuły: Stan szkolnictwa w Polsce, Oświata w cyfrach, Zamachy reakcji, Wyznaniowa szkoła?, Czego chcą socjaliści? — Rzecz zasługuje na przeczytanie.

Prof. T. Sinko wydał studjum o „Rapsodach historycznych St. Wyspiańskiego“ (Kraków 1924, nakład Krak. Sp. Wyd.). Autor chciał przedstawić Wyspiańskiego jako epika, tem więcej, że

w rapsodach widzi sztucznie klucz całej ideologii poety z ostatnich siedmiu lat życia, czyli jego poglądów na przeszłość i przyszłość Polski. Sinko wykazuje zarazem bliski związek między twórczością autora „Wesela“ a Słowackim, o czem dotąd niewiele pisano, chociaż rzecz sama się narzucała. Spodziewać się trzeba, że w ślad za tem studjum pójda najbliżsi badacze twórczości Wyspiańskiego i niejedno jeszcze pod tym względem wyjaśnią.

Za pożyteczne wydawnictwo należy uważać przedruk „Studjów o St. Wyspiańskim“ i „Fragmentu powieści“ ś. p. Stanisława Lacka z przedmową S. Pazurkiewicza (Częstochowa 1924, nakład księg. Gmachowskiego). Wprawdzie nie wszystkie wyniki, do których Lack doszedł, pozostały nadal obowiązujące, ale zasługiwały na zbiorowe wydanie, ponieważ wnoszą i dzisiaj do badań nad Wyspiańskim wiele oryginalnych i cennych uwag. Wielbiciele talentu Wyspiańskiego powitają wydawnictwo z uznaniem.

Karol Irzykowski, napisał „Dziesiątą Muzę“*), gdzie zajął się zagadnieniami estetycznymi kina (Kraków 1924, nakł. Krak. Sp. Wyd.). Posłuchajmy, co sam pisze na wstępie: „Sprawiało mi przyjemność rozmyślać nad kinem jako dziedziną jeszcze przez myślicieli nietkniętą. To, co mogłem przeczytać niekiedy w czasopiśmie fachowych, było przeważnie reklamą albo dyletantstwem estetycznym. Powoli i całkiem niewymuszenie z moich rozmyślań ułożyła się pewna teoria, którą

*) Doniosłe dzieło Irzykowskiego będzie w najbliższej przyszłości omówione na tem miejscu obszerniej. Przep. Red.

SALON SZTUKI

KRAKÓW, ul. Szpitalna 40. Tel. 2486

POLECA
NAJTANIEJ

MEBLE STYLÓWE
DYWANY PERSKIE
OBRAZY — BRONZY

wających na emigracji dla armii czerwonej. Rząd sowiecki zapowiada amnestję dla wszystkich oficerów carskich, którzy się zgłoszą do służby w armii sowieckiej.

Propaganda sowiecka rozszerza hałaśliwie w związku z misją pogłoski, że oficerowie są wzywani wobec oczekiwanej jakoby na lipiec wojny pomiędzy republikami sowieckimi a Rumunją i Polską. Cytowana jest przytem mowa szefa sztabu generalnego armii czerwonej Tuchaczewskiego, byle wodza w wojnie z Polską w r. 1920, wypowiedziana świeżo w Smoleńsku. Tuchaczewski miał mówić, że „za półtrzecia miesiąca armia sowiecka będzie mogła zgnieść Polskę”, gdyby Polska i Rumunja zagroziły bezpieczeństwu Rosji.

Nowy terror w Rosji

Moskwa. (Tel. wł.) W Moskwie i Petersburgu trwają masowe aresztowania wśród przemysłowców, kupców oraz duchowieństwa. W ciągu tylko jednej nocy aresztowano w Petersburgu przeszło 600 osób. Fala nowego terroru ma podobno na celu bezwzględne zwalczanie „Nepmanów”. Jak w miarodajnych kołach twierdzą, w tym celu udzielono częstychzwyczajce prawa stosowania kary śmierci na drodze administracyjnej bez wszelkich norm sądowych.

Najwykwintniejsze

OBUWIE

poleca NAJTANIEJ

KORAB, SZEWSKA L. 17
najnowsze modele zagraniczne stale na składzie.

NAJTANSZE ŹRÓDŁO ZAKUPU
DYWANÓW PERSKICH
we wszystkich rozmiarach i gatunkach
tylko we firmie 205

J. LEWKOWICZ

Kraków, ulica Grodzka L. 39.

Obsługa fachowa.

Oglądanie nie obowiązuje do kupna.

tu właśnie wykładam. Streszcza się ona w kilku słowach: Kino jest widzialnością obcowania człowieka z materją”. Wziąłem książkę do ręki przez zaufanie do autora, którego talent cenię, chociaż nie wiedziałem, czy wyborne kosterstwo Irzykowskiego będzie tylko grą słów, czy też poruszy naprawdę nowe zagadnienie estetyczne. Przeczytałem ją z dużym zainteresowaniem — i, uprzedzony dotąd do kina, które traktowałem jak cyrk Barnuma, postanowiłem zaglądać ta mniemiędy, ażeby się przekonać, czy czcigodne Muzy dawne dostaną w wieku XX nową towarzyszkę z dziesiątym numerem porządkowym. W każdym razie sukces autora jest wielki, skoro zniewała drugich do próby rewizji dotychczasowych, może i... uprzedzeń.

Ważne zagadnienie polityczne omówił Konstanty Srokowski w „Sprawie narodowościowej na kresach wschodnich” (Kraków 1924, odb. z Przegl. Współczesnego). Autor miał tu odwagę zająć się tematem pięknym, którego treść przez przeważną część naszej publicystyki jest świadomie zaciemniana. Opracowanie polega na autopsji i na badaniach bezpośrednich, co nadaje mu tem więcej wartości. Podobno rząd nasz po przeprowadzeniu uzdrowienia skarbu ma przystąpić do włączenia jasno określonej polityki dla kresów wschodnich. Broszura Srokowskiego odda mu wtedy wielkie usługi. Ale już i dzisiaj każdy nieuprzedzony Polak przeczyta ją z największym pożytkiem, gdyż pozna prawdę, na którą strusia taktyka dojutrzowej bezmyślności albo wogóle patrzeć nie pozwala, albo usiłuje ją przekrzywić tanim i nieskutecznym frazesem.

Dr. Michał Janik.

Z prasy ukraińskiej

Ukraińcy wobec traktatu w St. Germain. — Zjazd trudowej partji. — Studenci ukraińscy u prez. Massaryka.

Biorąc asumpt z aktu ratyfikacji traktatu w Saint Germain przez warszawskie ciała ustawodawcze prasa ukraińska w szeregu artykułów analizuje prawniczą stronę traktatu względnie konsekwencje, jakie za sobą pociąga akt ratyfikacyjny, na rzecz Ukraińców.

Przypominając passus traktatu przyznający wschodniej części Galicji „un regime d'autonomie” „Dilo” zwraca uwagę ukraińskich kół politycznych „że czas nad tym faktem się poważnie zastanowić i zrobić, co możliwe, by z nowo utworzonej sytuacji prawnej wyciągnąć jak największe korzyści dla narodu ukraińskiego na czas przejściowy”.

Co należy poczynić na terenie zagranicznym „Dilo” nie mówi, gdyż zdaniem jego prof. wszechnicy warszawskiej Dr. Ciświcki w artykule „Ostatnie ostrzeżenie” ogłoszonym w „Dniu Polskim” „dość jędrnie i obiektywnie wskazał kierunek akcji”. Idzie tylko o to — pisze „Dilo” — „by ukraińskie partje raz wreszcie usunęły istniejące między nlemi drobnostkowe sprzeczności i w poczuciu odpowiedzialności jak najrychlej utworzyły autorytatywny organ, zdolny do ześrodkowania narodowej polityki w kraju oraz wskazania jej wytycznych na terenie międzynarodowym. — Nadto należałoby też wyciągnąć konsekwencje z faktu ratyfikacji i na warszawskiej arenie sejmowej”.

Relacionując sprawozdanie z odbytego zjazdu trudowej partji prasa ukraińska zaznacza, że zjazd wobec zakazu policji musiał się odbyć tajnie a że czas zjazdu „nie był zbyt stosowny” w zjeździe uczestniczyło mało księży i chłopów.

Nawiązując do deklaracji dra Ochrymowicza należy jeszcze zaznaczyć, że — wedle autora deklaracji — przyjęta przez zeszlóroczny zjazd trudowy t. zw. rezolucja autonomiczna przez nikogo nie została narzucona, gdyż przed wystąpieniem z nią na zjeździe była ona przedmiotem wyczerpującej dyskusji. Mimo to przeciwnicy partji jakoteż niektórzy jej członkowie wszczęli przeciw większości „Narodnego Komitetu” zawziętą kampanję, nie cofając się nawet przed bezpodstawnymi wymysłami i uniemożliwiającą w ten sposób zgodną współpracę. Oponenti utworzyli t. zw. „grupę niezależną”, która wchodziła w porozumienie z innymi partjami, chociaż wbrew programowi i poczynaniom „Narodnego Komitetu”. To zmusiło większość przyzjum Trudowików do oddania zarządu stronnictwa w ręce niezależnych, którzy też i teraz z powodu wstrzymania się od głosowania „umiarkowanych” nadal zatrzymali zarząd w swem ręku.

Na czele „grupy niezależnej” stoja m. in. ks. Stefanowycz, ks. Kunicki, Dr. Elwyn, ks. Wojnarowski, b. poseł Zahajkiewicz, prof. Romańczuk, Dr. M. Lewicki, red. M. Strutyński i inni.

Równocześnie „Dilo” donosi, że między zaproszonymi do prezydenta Massaryka na herbatkę studentami, znalazła się również delegacja studentów ukraińskich, studujących na wszechnicach praskich. Wedle „Dila” najdłużej i najserdeczniej prezydent Massaryk rozmawiał ze studentami ukraińskimi, którzy mu przedstawili sytuację młodzieży ukraińskiej w Polsce.

Dzień dobry!

KWESTJA MIĘSNA.

Ludziska w smutku głową trzęsą
Że z każdym dniem jest droższe mięso —
I jakież świat przybierze wygląd
Gdy mu zabraknie całkiem bydła?
Ja myślę, że tak źle nie będzie,
Bo bydłę spotkać można wszędzie,
A choć istota to dwunożna
Człowiekiem nazwać jej nie można!

Respiro.

KRONIKA

Kraków, 25 kwietnia

Z DZISIEJSZEGO TARGU. Targ dzisiejszy przedstawiał się bardzo słabo pod względem dowozu na co wplynęły niewątpliwie rozpoczęte roboty rolne oraz święta żydowskie. Ceny nabiła wykazały tendencję zniżkową, siano i pasza podrożały, zboża prawie nie dowieziono. Płacono za 1 litr mleka zbieranego 300—400 tys., niezbianego 500—600 tys., śmietany słodkiej 700—800 tys. kwaśnej 1.600—1.800 tys., 1 kg masła 8—9 miljonów, sera 2.500—2.600 tys., jaja za sztukę 130—140 tys. Ceny jarzyn pozostały niezmienione. Ceny drobiu: kura 8—15 miljonów, kaczka 12—16 milj., geś 15—28 milj., indyk 35—45 milj. Ruch kupujących bardzo mały.

CENY CIELEŃCINY W JATKACH DOMINIKAŃSKICH. Jak się dowiadujemy, rzeźnicy jatek dominikańskich przy sprzedaży cieleńcy nie trzymają się cennika i pobierają ceny nadmiernie wysokie za ten rodzaj mięsa. Cena 1 kg cieleńcy według obowiązującego cennika wynosi 1,700 tys. mk., gdy wielu rzeźników każe płacić kupującym 2,500.000 i nawet 3 miliony. Komisariat targowy winien z całą energją wystąpić przeciw samowoli rzeźników, pobierających ceny w żadnej proporcji do bydła nie stojące.

LOSOWANIE SĘDZIÓW PRZYSIĘGLYCH NA KADENCJĘ CZERWCOWĄ. W dniu wczorajszym odbyło się w sądzie pod przewodnictwem prezydenta sądu Pelza losowanie sędziów przysięgłych, na kadencję czerwcowa, w czasie której odbył się rozprawa o załsicia listopadowe. Nazwiska sędziów przysięgłych wylosowanych na tę kadencję zostaną ogłoszone za kilka dni.

OMYŁKI DRUKARSKIE W MIEJSKIM PRELIMINARZU BUDŻETOWYM. Piszą nam z miejskich sfer radzieckich: W Nrze 93 „Kurjera Wieczornego” autor artykułu wstępnego „Preliminarz budżetu miejskiego na 1924 rok” słusznie zauważa, że niektóre cyfry preliminarza Zakładów miejskich uderzają swą potwornością. Te potworne cyfry dostały się do preliminarza przez nieuwagę zecera, który przez pomyłkę do poszczególnych pozycji wstawił cyfry odnoszące się do innych pozycji i tak: 1) W budżecie m. Zakładów apro wiz. płace urzędników i woźnych preliminarzowano na 21.000 złp. (a nie, jak mylnie podano na 616.000 złp.), natomiast kwota 616.000 złp. odnosi się do zakupna artykułów a-prow. Przy m. składzie węgla na zakupno węgla i drzewa preliminarzowano 372.000 złp., a płace robotników i dozorców wynoszą 24.000 złp. (te dwie cyfry przestawiono). Przy piekarai m. płace robotników mają wynosić 48.000 złp., zaś zakupno maki 323.000 złp. — Te same błędy porobiono przy preliminarzu Elektrowni m. — Cyfry pozycji 1) odnoszą się do poz. 2), cyfry poz. 2) do poz. 5), poz. 3) do poz. 1), poz. 4) do poz. 3), poz. 5) do poz. 4). — W tym dziale zamieniono również poz. 9) z poz. 10) i odwrotnie. Pomyłki te na posiedzeniu Rady m. przed sprawozdaniem sprostował Prezydent miasta, a widocznie autor artykułu otrzymał nie poprawione odbicie szczołkowe.

W SKŁAD KOMISJI DELIMITACYJNEJ polsko-czesko-słowackiej, która dziś rozpoczęła swe obrady w gmachu Województwa wchodzi: pułkownik armji francuskiej Uffler jako prezydent komisji; ze strony polskiej komisarzy granicni prof. Goetel i major Romaniszyn, ze strony czesko-słowackiej komisarzy granicni szef sekcji Ministerstwa Robót publicznych inż. Roubík i radca ministerjalny Durych. Nadto w obradach weźma udział: przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych radca ministerjalny Dr. Babiński i sekr. legacyjny Dr. Jan Grzymała-Grabowiecki, przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych p. Aleksander Wojnar, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu dyrektor cel ze Lwowa Rasiński i odpowiedni przedstawiciele interesowanych Ministerstw czesko-słowackich, wreszcie personal techniczny obu delegacji delimitacyjnych pod kierownictwem inż. Gryglaszewskiego ze strony polskiej i inż. Veverki ze strony czesko-słowackiej. Głównym przedmiotem obrad będzie przygotowanie umów protokolarnych w sprawie Jaworzyny i pogranicza spiskiego, które to umowy według decyzji konferencji Ambasadorów będą stanowiły integralną część decyzji ustalającej granice na terytorjum Spisza.

„FASCINATA“
Wody kolońskie
Perfumy 254
Mydła, Pudry
Wszędzie do nabycia!
Repr. Statter i Klapholz, Kraków, Karmelicka 28.

Ruch kobiecy w Japonii

Japonia jest, jak wiadomo, krajem najsłabszych sprzeczności kulturalnych. Usiłowanie utrzymania za wszelką cenę starych, tradycja przekazanych form i zwyczajów ściiera się tu Leżpośrednio z najnowszymi zdobyczami i dążnościami. W tej walce starego z nowym, wielką rolę odgrywa kobieta.

Do niedawna była Japonka nietylko pozbawiona wszelkich praw i ciemiona, lecz w dodatku tak bezkrytycznie uległa wpływowi męża, że wcale nie pragnęła zmiany tego stanu rzeczy i wobec pierwszych prób ruchu kobiecego zachowywała się nawet opornie. Podobnie, jak w Europie, kobieta z niższej sfery, jako współpracownica męża w walce o byt, posiadała większą swobodę od przedstawicieli wyższych kast, marnie vegetujących w dusznej atmosferze domowej, gdzie spełniały tylko dwie funkcje: zarządczyni gospodarstwem i rodzicielki niezliczonej ilości dzieci. W domu starożytnym nieznanym jest życie towarzyskie. Jeśli mężczyzna chce się zabawić, to wychodzi do jakiegoś lokalu publicznego, gdzie się spotyka z przyjaciółmi, nieraz załatwia interesy, a o ile zapragnie towarzystwa kobiecego, to spędza czas z gejszami. Ta w Europie poetycznie opiewana i idealizowana gejsza, jest w rzeczywistości niebezpiecznym rozsądnikiem demoralizacji, i to nietylko przez swój wpływ na mężczyzn. Otrzymując od gospodarzy prowizję od większej konsumpcji trunków, podnieca gości do picia, szerząc w ten sposób nałóg pijaństwa.

Obok tolerowania gejsz, nie dającego się pogodzić z poglądami nowoczesnej kobiety, istnieje też mnóstwo innych przestarzałych urządzeń, które usunąć może jedynie emancypacyjny ruch kobiecy. Po ukończeniu wojny, która przyniosła Japonii nietylko pieniądze, lecz także cenne poznanie, że nie musztra wojskowa, lecz samowiedza jednostki stanowi największą siłę kraju, kilka wybitnych kobiet

w państwie Mikada, postanowiło wyrwać swe siostry ze stanu bezwoli i tepoty. Program tych bojowniczek, które z początku zwalczać musiały niechęć samych kobiet, obejmuje walkę z pijaństwem, ze zwyczajem sprzedawania dziewcząt, wychowywanych na gejsze, ze zdrożną towarzyskością mężczyzn poza domem; protestuje przeciw celowemu oślepianiu kobiety osamotnionej i wiodącej ciężki żywot niewolnicy w domu świekry, wreszcie sprzeciwia się płodzeniu nadmiernej ilości dzieci, skazanych na zagładę w ciasnych, niehigienicznych mieszkaniach. Ponadto domaga się towarzyskiego obcowania młodzieży obojga płci, celem wprowadzenia małżeństw, opartych na miłości, wreszcie reformy niepraktycznego stroju kobiecego.

W pierwszej chwili dążności te natrafiły na zaciekły opór, który jednak szybko ustąpił miejsca entuzjazmowi w całym świecie kobiecym. Najskuteczniejszym środkiem propagandy idei postępowych, były w Japonii gazety kobiece, których tam wychodzi niezliczone mnóstwo. Najpopularniejszą wydawczynią jest jedna z najdzielniejszych kierowniczek ruchu kobiecego, Hani, która nie poprzestając na wskazówkach teoretycznych, mających na celu uświadomienie kobiet, rozwija też ogromną energię w kierunku praktycznym. Zakłada t. zw. szkoły wolnościowe, w których młode Japonki przyspasabiają się do przyszłego zarządzania domem. Podobnie jak w naszych szkołach gospodarskich, muszą same gotować, robić zakupna, sprzątać itd. Ponieważ powolność uchodziła dotąd za cechę szlachectwa, co pozostaje w sprzeczności z nowoczesną zasadą najlepszego wykorzystania czasu, w szkołach tych wyznacza się nagrody dla dziewcząt, najszybciej spełniających poruczone im roboty. Wieczorem wracają uczennice do domu i opowiadają matkom, czego się nauczyły, rozszerzając w ten sposób horyzonty kobiet starszych. Szkoły te cieszą się olbrzymią frekwencją.

Inna wybitna działaczka, pani Kaway, zorganizowała oddziały kobiecej Imki (Young women

christian association), która ma swe filje we wszystkich większych miastach. Tu znajdują pomieszczenie dziewczęta, tłumnie przybywające ze wsi dla zarobku. Bo w Japonii istnieje już również całe zastępy panien piszących na maszynie, krawczyń, modystek i t. d., a niema tu zwyczaju, by kobiety mieszkały u swego chlebobdawcy. Te dziewczęta znajdują w Imce opiekę, ponadto uczą się obcych języków, muzyki i innych przedmiotów.

Najbardziej interesująca z bojowniczek o prawa kobiece jest baronowa Ishi moto, krewna burmistrza z Tokio, odgrywająca pierwszorzędną rolę w towarzystwie. Niezwykle piękna młoda kobieta, pewnego dnia pozostawiła męża i dzieci na opiece świekry, a sama wyjechała do Ameryki. Chcąc się zapoznać dokładnie z warunkami życia kobiety pracującej, baronowa Ishi moto, rozporządzająca ogromnym majątkiem, przyjechała tu miejsce pokojowej, a następnie panny w magazynie. Zapoznawszy się z panią Sanger, amerykańską propagatorką systemu Maltusa, baronowa po powrocie do Japonii, mimo przesładowań ze strony policji, słowem i piśmem zjednywała wyznawców dla maltuzjanizmu, akcentując, że nie ilość dzieci, ale ich zdrowotność pożądana jest dla dobra kraju.

Jej krewna, pani Tsurumi, żona pisarza, który wyruszył na czteroletnie studia do Europy, towarzyszyła swemu mężowi w tej podróży. Niebawem jednak doszła do przekonania, że w Europie nie znajdzie nic interesującego, wobec czego za teren studjów wybrała Amerykę. Po powrocie do ojczyzny zrehabilitowała towarzyskie życie stolicy, urządzając „five o'clock“, na które zaprasza Japonki i cudzoziemców.

Zastęp pionierek postępu godnie uzupełniają: pani Inongha, organizatorka szkół średnich na wsi, oraz „babka kobiecego ruchu w Japonii“, 92 lata licząca pani Kaji Yojima, która przez 40 lat pracowała bezowocnie nad rozbudzeniem kobiecej japońskiej, by wreszcie ujrzeć ideał swój na drodze realizacji, dokonanej przez siły młodsze.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

S. MANNE

Kraków, Szpitalna 6, tel. 4074

BENZ

Nieprześcignione
W JAKOŚCI
I WYKONANIU

BENZ & Cie
generalna reprezentacja
Kraków, Podwale 5

Potrzeba chłopców i kobiet

do roznoszenia gazet. Zgłaszać się w Admin. „Kurjera Wieczornego“, Dunajewskiego 5.

FUTRA w największym wyborze po przystępnych cenach poleca firma 622

M. ROTBLUM
Kraków, Florjańska 1. 8.
Wykonują wszelkie roboty w zakresie kuźnictwa wchodzące po przystępnych cenach.

OBUWIE krajowe i zagraniczne

w najnowszych modelach i fasonach po cenach konkurencyjnych poleca Firma 221

„PICCADILLY“

Kraków, Karmelicka 9, vis a vis „Bagatelli“.

Najkorzystniej sprzedać można obrazy, sztychy, brązy, antyki, kilimy, dywany itp. na IV. Licytacji artystycznej, która odbędzie się w Domu artystów, plac św. Ducha, we czwartek 1 go i piątek 2 go maja. Zgłoszenia do 28-go kwietnia włącznie. 614

ORYGINALNE MODELE PARYSKIE

firm Patou, Bernard, Rena, uznanych w świecie mody za produkującą na sezon wiosenny b. r.

Nadeszły do Zakładu Krawieckiego
MAURYCEGO GISSERA
przy ul. Florjańskiej 36, l. p. na prawo

Panie reflektujące na estetyczny wygląd, jakość materiału jak najlepszą, sposób wykonania wykwinny oraz punktualność, zechcą łaskawie zgłaszać się natychmiast.

Ządać wszędzie

Kurjera

Wieczornego

WIELKI WYBOR

OBUWIA ZAGRANICZNEGO

i krajowego w najnowszych fasonach, damskiego, męskiego i dzieciennego oraz sandałów poleca po cenach konkurencyjnych

TOW. HANDL BRACIA ROLNICZY S. A. W KRAKOWIE

Dział obuwia — SIENNA 2.

Sprzedaż częściowa. 825